

Antwoorden op vragen betreffende de Oostvaardersplassen van de ambtelijke organisatie ten behoeve van beeldvormende sessie RND op 24 maart 2021

1. Hoe luidde het advies van Van Geel destijds?

In het beleidskader Oostvaardersplassen wordt op een aantal plekken verwezen naar de conditiescores. In alle gevallen gaat het daar om de indeling die voor de ICMO-score is gehanteerd. Pag 35: De gebieden moeten voldoende voedsel leveren zodat het jaarrond dieren kunnen overleven en bij het interen op de vetreserves niet te mager worden. In termen van de afschotcriteria uit het managementplan voor de Oostvaardersplassen zou de Dierconditie op tenminste fase 4 moeten blijven met conditiefase 3 als uitzondering. Zoveel mogelijk moet worden voorkomen dat dieren in conditie 3 of lager terechtkomen.

Pag 43: In het verdere verloop van de winter wordt zo nodig strak vroeg-reactief beheer toegepast, dat erop is gericht dat onnodig lijden door zieke dieren of toch te sterk vermagerde dieren tijdig wordt voorkomen. Gelet op de randvoorwaarden en de constatering dat 10% natuurlijke sterfte door andere factoren dan voedseltekort acceptabel is, stelt de commissie als randvoorwaarde dat 90% van de dieren in de conditie goed of matig - goed (conditiefase 5 of 4) de winter doorkomt zonder dat bijvoeren nodig is.

2. Hoe zijn de huidige beleidskaders die daarop gebaseerd zijn ontstaan (hoe zijn de afwegingen gemaakt, de adviezen verwerkt?)

In het beleidskader van Geel is uitgegaan en baseren zij zich op de ICMO score zoals die is opgenomen in het managementplan Staatsbosbeheer 2011-2015. Vervolgens is op advies van veterinaire commissie van Staatsbosbeheer overgegaan naar een andere methode; de BSC-score. In de commissie duurzaamheid van 13 februari 2019 is destijds nadere informatie toegezegd. Met de Statenmededeling informatie BCS van 26 februari 2019 (edocs 2385933) zijn de Staten nader geïnformeerd en is daar invulling aan gegeven.

In 2018 is de Beleidslijn Bijvoeren grote grazers Oostvaardersplassen, winter 2018/2019 vastgesteld. Deze beleidslijn geeft aan onder welke voorwaarden bijvoeren van grote grazers mogelijk is. In 2019 is ook het Faunabeheerplan Flevoland 2019-2023 vastgesteld. Op basis van de ervaringen in de winter 2018-2019 is de beleidslijn voor de duur van het faunabeheerplan voortgezet. In 2023 zal de beleidslijn samen met het faunabeheerplan geëvalueerd worden.

3. Hoe vertaalt zich dit naar de uitvoering van de gekozen richting?

Zoals aangegeven heeft de provincie een beleidsverantwoording. De uitvoering ligt bij Staatsbosbeheer. Met het huidige managementplan van Staatsbosbeheer voor de periode 2020 - 2027 is het beleid vertaald naar de uitvoering.

4. Waar ligt de ruimte voor PS om hierop te controleren/sturen?

Het college van Gedeputeerde Staten snapt uw betrokkenheid bij het gebied de Oostvaardersplassen en de opgaven die er liggen. In 2018 hebben Provinciale Staten hiervoor het beleid voor de Oostvaardersplassen vastgesteld. Daarbij hebben ze Gedeputeerde Staten kaders en uitgangspunten meegegeven. De uitvoering van het beleid ligt bij Staatsbosbeheer binnen de kaders die er zijn. Met het convenant dat in 2018 is gesloten hebben het college van Gedeputeerde Staten en Staatsbosbeheer nadere afspraken vastgelegd hierover.

Het is dus niet aan Provinciale Staten om rechtstreeks Staatsbosbeheer te controleren en toe te zien hoe zij uitvoering geven aan het beleid. De provinciale Staten hebben een controlerende taak richting Gedeputeerde Staten. Het is aan het college om, zonder daarbij op de stoel van de uitvoerder te gaan zitten toe te zien dat dit gebeurt. Het college denkt dat er voldoende mechanismen zijn ingebouwd waarmee wordt toegezien op de uitvoering. Voorbeelden hiervan zijn de handhaving & toezicht die bij de OFGV is neergelegd. Of de onafhankelijke dierenarts die in de wintermaanden 1 x 2 à 3 weken inspectiebezoek aan de OVP brengt en waarvan de verslagen gepubliceerd worden. Ook is regelmatig bestuurlijk overleg tussen de Gedeputeerde en het provinciehoofd van Staatsbosbeheer.